

DOM

afsagt den 29. maj 2008 i sag

S 99-773/2008

Pol. j.nr. 1200-70311-00108-07

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr. (Født 1936)

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskriftet er modtaget den 8. februar 2008.

Tiltalte Adresse 1 By 1 er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, samt straffelovens § 121, ved den 27. november 2007 ca. kl. 18.15 på og ved Adresse 2 i Roskilde Kommune, med vold og med trussel om vold, samt med fornærmelig tiltale at have overfaldet stævningsmand Forurettede (F), der var på stedet i tjenstligt anliggende for at forkynde en stævning, idet tiltalte flere gange bl.a. kaldte F for en drengerøv og idiot, ligesom han skubbede hårdt til F, hvorefter tiltalte da F foreviste sit politiskilt og oplyste, at han var politimand, med stor kraft kastede F's fullfaceknallerthjelm i hovedet på F, hvorved denne fik en bule i panden, hvorefter tiltalte kastede fårefoder i hovedet på F, slog med politiskiltet og tog stævningspapirene og kastede dem efter F, ligesom tiltalte, da F erklærede ham for anholdt, skubbede til ham flere gange, medens han forlod stedet og endelig råbte til naboens hund, "pus ham den idiot, æd ham", da han sammen med tiltalte indfandt sig hos naboen ca. 150 meter væk.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne F og Vidne 1 (V1)

Tiltalte har forklaret, at det sted, hvor episoden fandt sted den 27. november 2007 ved 18-tiden, er tiltaltes ejendom. Der er tale om en stor drivhusejendom, hvor tiltalte har tre lejemål. Han lejer ud til tre forskellige mennesker. Den pågældende aften kom han til stede ved 18-tiden i den hensigt, at han

skulle fodre sine får, som han har på ejendommen. Da han kørte ind på gårdspladsen, kom der en mand, som tiltalte aldrig havde set før og ikke kendte, gående ud fra en af lejernes bolig. Manden kom gående direkte henimod tiltalte. Manden sagde: "P1 bor han her?". Tiltalte svarede: "nej for han sidder i arresten på Fyn". Tiltalte spurgte videre, "hvad er problemet, når du søger P1?". Manden svarede uden videre "det rager ikke dig". På det tidspunkt sagde manden ikke noget om, at han var stævningsmand. Tiltalte blev noget provokeret af det svar, og det udviklede sig til et skænderi mellem manden og tiltalte. Under dette skænderi sagde tiltalte mindst tyve gange "så kør dog mand". Tiltalte har ikke på noget tidspunkt brugt ordene drengerøv eller idiot overfor manden. Episoden udviklede sig på den måde, at manden hele tiden blev ved med at rende bagefter tiltalte, hvilket tiltalte opfattede som meget provokerende. Manden præsenterede sig stadig ikke, men gjorde heller ikke som tiltalte bad ham om, nemlig at køre fra stedet. Derfor besluttede tiltalte, at han, da han var bange for, hvad det ville udvikle sig til, selv ville køre fra stedet. Han gik ned mod sin bil for at tage noget færefoder og så samtidig for at få gennet fårene ind, da de var sluppet ud af indhegningen. Manden gik stadigvæk bagefter ham, og selv om tiltalte blev ved med at sige, at han dog skulle se at køre, gjorde manden det ikke. Det bevirkede, at tiltalte gik over til mandens knallert, tog fat i styrhjelm og kastede den ud i indkørslen. Tiltalte vil mene, at han kastede den 9-10 meter væk og slet ikke i retning af manden. På det tidspunkt stod manden bag tiltalte, og han kan derfor ikke have kastet den efter ham. Tiltalte kan således afvise, at han har ramt manden med styrhjelm.

Først på dette tidspunkt sagde manden, at han var stævningsmand. Tiltalte tænkte, at så var det en helt anden sag. Alligevel blev tiltalte provokeret af, at manden viftede med et chartek med nogle papirer i. Tiltalte slog til de papirer. Tiltalte kunne på grund af, at der var bælgmørkt, overhovedet ikke kunne se, hvad der stod på papirerne. Manden blev ved med at rende bagefter tiltalte, men tiltalte gik så i gang med at genne fårene ind. Det gjorde han ved at hente noget færefoder. Det lykkedes ham at få samlet nogle af fårene, men så tog manden noget og lyste med, en slags blå lygte. Lyset ramte tiltalte i nakken og fårene lige i hovedet, hvilket bevirkede at fårene stak af. Tiltalte fik igen ca. halvdelen gennet sammen og gik henimod et fårehus, hvor han fik ca. halvdelen af fårene ind. Manden rendte stadig bagefter tiltalte, og tiltalte bad ham flytte sig, så resten af fårene kunne komme ind, da manden stod og spærrede indgangen. Så lyste manden endnu engang med det blå lys og fårene løb igen. Tiltalte blev mere og mere irriteret og bad igen manden om at køre.

På det tidspunkt sagde manden så, at han var politimand og viste et skilt. Det skete ved, at manden løftede det op, men fordi der var bælggravende mørkt og ingen lys på stedet, kunne tiltalte ikke læse, hvad der stod på skiltet. Manden sagde også noget i retning af, at tiltalte kunne blive anholdt. Tiltalte ville væk, da han bare ikke kunne holde manden ud. Fårene løb igen væk og tiltalte besluttede, at nu måtte han gå hen et sted, hvor der var nogle

mennesker, da han var meget provokeret. Tiltalte ville ikke være alene med sådan en provokerende mand. Tiltalte udtrykte det blandt andet på denne måde "han havde andet at lave end at lege med ham". Denne mand ringede op til nogen på mobilen, og tiltalte gik ud fra, at det var politiet, han snakkede med. Tiltalte gik over til naboen, for han måtte have hjælp. Der var stadig en form for skænderi mellem dem, men manden sagde dog ikke ret meget. Nabovens hund, en stor hvalp, kom ud, men tiltalte har ikke sagt noget i retning af "puds ham", eller lignende. Tiltalte har ikke mulighed for at kommandere med nabovens hund.

Foreholdt sagens bilag 6, tiltaltes klage til Politidirektøren, ca. midt på side 1, forklarede tiltalte, at det var manden, der sagde, at det var et politiskilt. Tiltalte kunne ikke læse, hvad der stod på skiltet.

Da tiltalte kom over mod naboen, kom nabovens kone ud og det endte med, at tiltalte gik ind hos naboen. Manden forsøgte at forhindre ham i det ved at hive i hans jakke. Episoden sluttede med, at politiet kom til stede.

Nøjere udspurgt forklarede tiltalte, at han, når han taler, løfter stemmen og kan godt lyde gal. Det der gjorde, at han også blev gal ved denne episode, var, at manden startede med at sige "det rager ikke dig". Tiltalte var meget optaget af, at fårene skulle ind, for ellers ville tiltalte få en farlig ballade blandt andet med naboerne. Da manden rendte rundt efter tiltalte, sagde manden i det hele taget meget lidt. Første gang, denne nævnte, at han var stævningsmand, var, da tiltalte var på vej over til bilen for at hente fårefodret.

Da han smed med hjelmen, var det fordi, han var blevet godt provokeret, men som nævnt stod manden bag tiltalte, da han smed med hjelmen.

Da tiltalte havde set politiskiltet, eller det som manden sagde, var et politiskilt, sagde tiltalte stadig bare "så kør dog mand". Efter at han havde set politiskiltet, har tiltalte sagt noget ubehageligt til manden, og men slet ikke skubbet til ham. Manden var meget større end tiltalte, så det kunne han aldrig finde på.

Vedrørende bilag 6, klagen til Politidirektøren dateret den 4. januar 2008, forklarede tiltalte, at han aldrig har fået noget svar på sin klage. Anklageren dokumenterede sagens bilag 4. I den anledning fastholdt tiltalte, at skrivelseren var en klage.

Tiltalte forklarede supplerende, at det han muligvis har sagt er, at stævningsmanden må have været skør eller noget i den retning. Han har derimod ikke brugt fornærmende udtalelser lignende dem der står i anklageskriftet. Tiltalte vil vurdere, at det gik galt, fordi manden var så provokerende og befandt sig på tiltaltes ejendom.

Vidnet, **F**, har forklaret, at han har været stævningsmand i ca. 3½ år og vil anslå, at han på nuværende tidspunkt har været ude med ca. 4.000 stævninger. Den 27. november 2007 skulle han ud med en stævning til en der hedder **P1**, som havde **Adresse 2**. Han kørte til adressen på sin knallert og ringede på på stedet. En mand åbnede og oplyste, at han ikke var **P1**. Han oplyste samtidig, at **P1** sad i fængsel. Vidnet godtog oplysningen, idet han var bekendt med, at **P1** havde siddet i fængsel, men han havde alligevel taget chancen og var kørt derud. Vidnet skulle til at forlade adressen, da der idet samme kom en bil kørende ind på gårdspladsen. Den mand, han havde talt med sagde, "der kommer udlejer, måske ved han, hvor **P1** er". Vidnet henvendte sig til manden i bilen, der i mellemtiden var steget ud af den. Han sagde til manden, som er tiltalte, at jeg er stævningsmand, og jeg søger **P1**. Tiltalte var med det samme meget brysk og sagde noget i retning af "din idiot, han sidder i fængsel, hvilket du burde vide". Tiltalte råbte også noget i retning af, hvad **P1** var stævnet for. Vidnet svarede, at det var fortrolige oplysninger, og at han ikke måtte sige det. Vidnet afviser, at han har sagt, "hvad rager det dig", eller "det rager ikke dig".

Vidnet konkluderede, at så var der ikke noget at tale om og ville forlade stedet. Han gik hen imod sin knallert, og samtidig stod tiltalte og råbte en hel masse skældsord efter ham. Der blev brugt udtryk som drengerøv og idiot. Vidnet vendte sig om og sagde til tiltalte, at han ikke skulle tale sådan til ham, idet vidnet ikke havde talt sådan til tiltalte. Tiltalte blev gal og råbte noget om, at han skulle gå væk og ud af hans grund. Tiltalte gik direkte hen til vidnet og gav ham et skub i brystet. Der var tale om et skub med fald hånd. Vidnet blev noget overrasket og trådte et skridt tilbage. Tiltalte gik derefter henimod vidnets knallert, der holdt på gårdspladsen under en lampe. Tiltalte sagde noget i retning af "jeg smadrer din knallert". Tiltalte kom helt hen til knallerten og var på det tidspunkt råbende og skrigende. Vidnet konkluderede, at tiltalte ikke var kommunikerbar. Vidnet kunne se, at tiltalte ligesom tøvede, da han kom hen til knallerten. Vidnet kunne se, at tiltalte tog vidnets hjelm, der hang på styret. Vidnet trak da sit politiskilt. Det skete ved, at vidnet råbte, at det er politiet, mens han løftede sit skilt og gik henimod tiltalte. Tiltalte stod da med hjelmen i begge hænder henne ved vidnets knallert. Vidnet bad samtidig tiltalte lægge hjelmen. Da vidnet var et par meter fra tiltalte, kastede tiltalte pludselig hjelmen. Hjelmen ramte vidnet i panden med den følge, at vidnet fik en mindre bule. Vidnet beskrev det således, at han i den grad var målløs over det passerede. Tiltalte vendte sig om og gik råbende derfra, stadig råbende en masse skældsord. For vidnet var det med hjelmen ligesom dråben, og han ringede fra sin mobiltelefon til Politiet i Roskilde, og bad dem komme til adressen. Tiltalte var da gået om, hvor der var meget mørkt. Vidnet gik efter ham, og for at kunne orientere sig tændte han mobiltelefonens lys. Han sagde til tiltalte, at han skulle blive der, idet politiet var på vej. Tiltalte sagde, at det "ville han skide på". Vidnet kunne se en del får, der rendte rundt på stedet og se, at tiltalte råbte og kastede med noget. Tiltalte, der var meget ophidset, gik frem og tilbage. Vidnet var hele

tiden tæt bag ved ham, idet han ikke ønskede, at tiltalte skulle forlade stedet, når politiet var på vej. Vidnet havde opfattelsen af, at der gik lang tid, og at patruljen ikke kom lige til stedet. Vidnet valgte at anholde tiltalte, da han på det tidspunkt havde fået flere skub. I forbindelse med anholdelsen viste han sit politiskilt, som han oplyste med lyset fra mobiltelefonen. Tiltalte prøvede at få fat i skiltet, og sagde at "han ville skide på det". Tiltalte tog på et tidspunkt stævningspapirene ud af hånden på vidnet, og vidnet bad tiltalte aflevere papirene. Da det skete befandt såvel tiltalte som vidnet sig på gårdspladsen. Tiltalte smed med stævningspapirene. Vidnet prøvede at holde tiltalte tilbage ved at tage fat i hans beklædning, hvilket han gjorde, da tiltalte var blevet anholdt, men da han kunne høre, at tiltaltes tøj gik i stykker, slap han.

Parterne bevægede sig i det hele taget meget rundt på stedet, og på et tidspunkt var de inde i en fårefold. Tiltalte ville ud af folden og åbnede en jernlåge. Da vidnet var lige bag ham, var det vidnets opfattelse, at tiltalte ville lukke lågen hårdt i for at slippe af med vidnet. I den forbindelse blev lågen trukket ind over vidnets fod. Da udtalte tiltalte "er du her endnu - jeg slår dig kraftedme ihjel". Vidnet så, at tiltalte gik hen til sin bil, og vidnet gik stadig tæt bag ham. Han ville hindre, at tiltalte ville køre fra stedet, men kunne så se, at tiltalte i stedet blot ville låse sin bil af. Derefter fortsatte tiltalte ud af en meget mørk markvej, og selvom vidnet egentlig ikke ville gå efter, valgte han at gøre det. Samtidig rykkede han vagtcentralen for den patrulje, han troede var på vej. Vidnet vil mene, at de gik ca. 150 meter ned ad markvejen, og vidnet benyttede lygten i sin mobiltelefon for at kunne orientere sig. Undervejs på gåturen ad markvejen, var der megen råben mellem parterne. Vidnet supplerede med, at det mest var tiltalte der råbte, idet vidnet under turen ad markvejen talte med vagtcentralen. Lygten i mobiltelefonen var tændt, også mens vidnet talte med vagtcentralen. På et tidspunkt kom de hen til, hvad vidnet vil tro, er tiltaltes nærmeste nabo. På stedet stod der en stor hund og gøede, og en kvinde kom ud. Tiltalte udtalte noget i retning af til hunden "æd ham". Vidnet kan ikke huske, om der blev sagt andet til hunden. Hunden gjorde ikke vidnet eller nogen andre noget.

På et tidspunkt tog vidnet fat i tiltaltes jakke, da tiltalte gik hen imod en åbenstående dør. Det gjorde han, fordi han ville forhindre, at tiltalte gik ind på stedet. Tiltalte spurgte kvinden "hvor er **V1**", jeg er blevet overfaldet". Kvinden blev forskrækket og spurgte, hvad der skete. Han oplyste overfor kvinden, at han var politimand og, at han havde politiet i telefonen, og de var på vej. En mand, som vidnet formoder er **V1**, kom ud, og tiltalte gik henimod døren. **V1** sagde til vidnet, at han bare skulle lade tiltalte være, så der kunne komme ro på situationen. Tiltalte gik ind og vidnet kunne udefra se, at tiltalte gik ud i køkkenet. Vidnet stod med manden og kvinden ude i bryggerset, da politiet kom til stede i det samme. Vidnet var dog nødt til at gå imod politipatruljen, så de kunne finde stedet. Betjentene fra politipatruljen gik ind og snakkede med tiltalte, mens vidnet ventede udenfor. Da betjentene havde talt med tiltalte, kom de ud og henviste vidnet til at anmelde

det til lokalpolitiet dagen efter, såfremt vidnet ønskede at anmelde tiltalte for vold. Vidnet kørte fra stedet på sin knallert, og inden han kørte hjem, var han forbi Køge Sygehus' skadestue, hvor han blev tilset. Han kontaktede retten og udfærdigede derefter den skriftlige indberetning til retten, som er fremlagt som sagens bilag 2.

Anklageren dokumenterede politiattesten.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte var aggressiv allerede, da han kom ud af bilen. Vidnets påklædning den pågældende aften var mørkt tøj med skibukser og en lang frakke. Vidnet foreviste den styrthjelm, som han havde med på stedet. Vidnet forklarede, at hjelmen ramte ham, derefter landede den på jorden og trillede et stykke tid. Vidnet tør ikke sige, hvor langt hjelmen trillede hen ad jorden. Vidnet vil mene, at hjelmen landede en 12-15 meter fra, hvor den blev kastet.

Tiltalte og vidnet kom rundt på ejendommen flere gange under episoden. Vidnet vil anslå, at han vel var på stedet i 5 minutter, inden han foretog anholdelsen. Anholdelsen kom efter, at vidnet havde set fårene første gang. Derefter vil vidnet anslå, at der gik 5-10 minutter inden politipatruljen kom til stedet. Vidnet følte det som lang tid, men der er nok ikke gået mere end de 2 x 5 minutter.

Vidnet beskriver naboens hund som en stor hund. Vidnet tør ikke sige, om der var tale om en hvalp eller en voksen, men vidnet var ikke tryk ved hunden.

Vidnet forklarede, at han følte sig truet af tiltalte, da denne udtalte "er du her endnu - jeg slår dig kraftedme ihjel". Der var meget mørkt på stedet, og tiltalte havde noget i hænderne. Vidnet, der er noget større end tiltalte, følte sig alligevel utryk i situationen. Vidnet følte ikke trang til at holde tiltalte fysisk tilbage på stedet. Vidnet oplyste afslutningsvis, at han har været ved politiet siden 1999. Vidnet forklarede, at han også på et tidspunkt talte hårdt til tiltalte. Det skete eftersom tiden gik, og tingene udviklede sig på stedet. Vidnet mener, at han først gjorde det efter, at anholdelsen var sket. Selve anholdelsen blev udløst af, at tiltalte kastede med hjelmen.

V1 forklarede, at han bor på Adresse 3 og, at han den aften den 27. november 2007 var hjemme på bopælen sammen med sin hustru. De hørte noget støj udenfor ejendommen. Vidnet vil karakterisere det som kommers. Hans hustru gik ud og hunden smuttede med ud. Vidnet gik også der ud, og kunne se, at tiltalte, som han kender særdeles godt som sin nabo, kom ind på gårdspladsen med en anden mand hængende i kravetøj. De talte meget højt til hinanden. Der er godt oplyst på vidnets gårdsplads, så han kunne se, hvad der skete. Da vidnet gik ud af huset, kunne han høre, at tiltalte sagde "så slip mig dog". Da tiltalte kom nærmere hen til vidnet og var kommet med ind på ejendommen, sagde tiltalte til vidnet no-

get i retning af "så hjælp mig dog". Både den unge mand og tiltalte var meget ophidsede og talte grimt til hinanden. Vidnet kan i dag ikke huske nøjagtigt, hvad der blev sagt, men tiltalte talte grimt, og den unge mand talte heller ikke pænt. Det de sagde indeholdt en masse bandeord. Vidnet forklarede, at den unge mand holdt fast i tiltaltes kravetøj oppe ved halsen. Vidnet tilkendegav, at han kunne ikke lide brugen af vold på hans ejendom, og var meget fokuseret på at få situationen til at falde til ro. Den unge mand præsenterede sig ikke overfor vidnet. På et tidspunkt sagde den unge mand, at tiltalte var anholdt, og vidnet fik tiltalte med ind og fik ham sat ned i køkkenet med en pilsner for at få ro på. Den unge mand præsenterede sig da overfor vidnet som politibetjent. Der blev snakket lidt frem og tilbage og vidnet blev klar over, at der var tilkaldt assistance fra politiet. På et tidspunkt kom to flinke betjente til stedet, og situationen blev talt ned. Betjentene forlod stedet og det samme gjorde den unge mand, og tiltalte blev siddende og drak sin øl færdig. Vidnet forklarede, at den unge mand var en pæn fyr, men at på ham virkede situationen lidt overdrevet.

Vidnet forklarede, at hans hund er en pæn stor hund af labrador typen, og på det tidspunkt var den omkring 1½ år gammel. Det er en venlig hund som vidnet har styr på, men dem gør selvfølgelig, når den hører støj.

Dikteret. Vedstået.

Vidnet frafaldt krav på vidnegodtgørelse.

Øvrige oplysninger i sagen.

Der er under sagen dokumenteret politiattest vedrørende forurettedes henvendelse på skadestuen.

Personlige oplysninger.

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte findes egnet til at modtage en betinget dom.

Tiltaltes personlige forhold er beskrevet i denne erklæring.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse:

På baggrund af forurettedes troværdige forklaring må det lægges til grund, at forurettede var på stedet i offentligt hverv, og at tiltalte undervejs i forløbet på stedet blev klar over, at han var stævningsmand og senest fra det tidspunkt, hvor tiltalte blev anholdt, tillige var klar over, at forurettede var politimand.

Situationen har udviklet sig over en forholdsvis lang periode, og retten må lægge til grund, at tiltalte også efter sin egen forklaring har optrådt meget ophidset.

På baggrund af forurettedes forklaring må det lægges til grund, at hændelsesforløbet har været som beskrevet i anklageskriftet, herunder at tiltalte har kastet en styrthjelm i hovedet på forurettede, som har fået en hudafskrabning i panden.

Tiltalte anses derfor for skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119 og § 121 i henhold til anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der er tale om en stævningsmand, der blot har indfundet i lovligt ærinde, og som ikke har givet anledning til de ting, han er blevet udsat for fra tiltalte. Af samme grund findes der, uanset tiltalte alder, ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 40 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer